

EXTRA★POST

DEN STORE MESTER KOM

■ Som en ægte primadonna entrede han rummet i cottoncoat med ternet for. Smilende, når han da ikke tog et bid af sin franskbrødsmad, lod han sig hjælpe af frakken. Hele samlingen af journalister slugte ham med øjnene. Ærefrygt og måske også det kultursnobberi, som han selv afskyr. Han lod sig synke ned i stolen, missede med øjnene mod projektør-lyset, som Norsk TV havde stillet op, og smilede igen afventende ud mod kameraer, mikrofoner og kugloppen mod hvide blokke. Han hævede sit glås med øl mod publikum og hilste som en kongelig. Han, mesteren - selveste Dario Fo - var ankommet.

- Jeg bryder mig ikke meget om fejre begivenheder. Franca og jeg har aldrig fejret noget som helst i forbindelse med vores teater, sagde han.

- Men denne fødselsdag vil jeg gerne fejre. Ikke fordi der nu er gået tyve år, men fordi en gruppe mennesker har holdt sammen så længe. Og de er ikke kun blevet sammen, - det er også lykkedes dem at skabe et sted, hvor de kan spille deres teater. Jeg er kommet for at hylde denne udholdenhed.

- Jeg har hørt mange rosende om Odin Teatret, ikke kun fra intellektuelle, men også fra almindelige mennesker. Og det er sikkert, at Odin Teatret i dag hører til blandt de 4-5 mest betydningsfulde teatre i verden. Det skyldes, at teatret har modet til IKKE at følge -moden-. F.eks. tog Odin Teatret Brecht op, da det ikke var -in- at spille Brecht. Skuespillerne har evnen til at stå imod den strømning, der er oppe i øjeblikket. Det er så vigtigt at kunne stå imod, at have

modet til at prøve noget, selvom der står nogen bag dig og siger: Det her, det er jo ikke det man gør for

tiden. Der er mange teatergrupper, der spiller anderledes teater og som har en vis styrke. Men de mangler stabilitet - det konstant at være gode, skabe nye forestillinger, at kunne argumentere og fremstille et synspunkt fra flere forskellige sider, - men det magter Odin Teatret.

De to tolke - fransk og engelsk - havde nok at lave, mens mesteren talte. Han kom, han så og han sejrede. Kultur-journalister fra hele verden lyttede intenst og andægtigt, i - og de provokerende spørgsmål udeblev. En nem aften for Dario Fo, - manden der elsker udfordringer. ■

UGEBLADET

ONSDAG 24. oktober 1984